

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 17Csp/107/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217214758
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2217214758.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu zo žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru / žalovaný zo žaloby o zaplatenie úverovej pohľadávky 8.725,11 eur s prísl. : X. O., K.. XX.XX.XXXX, O. V. XXX/X, B. Q., proti žalovanému zo žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru / žalobca zo žaloby o zaplatenie úverovej pohľadávky 8.725,11 eur s prísl. : Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 10.08.2015 z a m i e t a .

II. Žalovaný zo žaloby o zaplatenie úverovej pohľadávky j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi z tejto žaloby sumu 9.019,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.009,43 eur od 29.07.2017 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu o zaplatenie úverovej pohľadávky z a m i e t a .

IV. Žalobcovi zo žaloby o zaplatenie úverovej pohľadávky sa p r i z n á v a proti žalovanému z tejto žaloby nárok na náhradu trov celého spojeného konania o obidvoch žalobách vedených pod spoločnou sp. zn. 17Csp/107/2017 v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca zo žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru X. O. (ďalej ako „dlžník“) sa žalobou zo dňa 11.08.2017 domáhal proti žalovanému z tejto žaloby Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej ako „veriteľ“) určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého mu zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 10.08.2015, a to z dôvodu nesplnenia jej povinných obsahových náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) a l) a § 11 ods. 1 b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď podľa názoru dlžníka veriteľ v rozpore s uvedenými ustanoveniami nezahrnul platby za poistenie uzavreté v rámci predmetnej zmluvy do celkovej sumy, ktorú má dlžník zaplatiť, a ani do hodnoty RPMN, v dôsledku čoho sú tieto údaje podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. uvedené nesprávne a v neprospech spotrebiteľa podľa § 11 ods. 1 d) tohto zákona a ďalej v zmluve absentuje podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. údaj o výške, počte a termínoch samostatne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

2. Dňa 11.09.2017 bola na súd doručená žaloba veriteľa proti dlžníkovi o zaplatenie úverovej pohľadávky z toho istého úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 10.08.2015. Veci bola pridelená sp. zn. 17Csp/134/2017. Po oboznámení sa s touto ďalšou vecou, v ktorej sú tie isté strany sporu v opačnom postavení žalobcu a žalovaného a kde Prima banka Slovensko, a.s. ako veriteľ žaluje dlžníka X. O. o

zaplatenie pohľadávky z toho istého úveru č. 0XXXXXXXXXXXXXXXXX z 10.08.2015, pričom žalovaná istina je vo výške 8.725,11 eur, vyčíslené riadne úroky a úroky z omeškania sú vo výške 284,32 eur a 3,54 eur, nezaplatené poplatky za poistenie sú vo výške 6,88 eur a veriteľ si uplatňuje riadne úroky z dlžnej istiny (9,90 %) a úroky z omeškania (5 %) z dlžnej istiny aj riadnych úrokov vzniknutých do predčasného zosplatnenia úveru v nevyčíslenej výške od 29.07.2017 až do zaplatenia, súd dospel k záveru, že vzhľadom na totožnosť strán sporu ako aj na totožný spotrebiteľský úver, ktorý je predmetom obidvoch konaní, sú tu splnené podmienky na spojenie obidvoch konaní do jedného, pričom uznesením z pojednávania dňa 19.12.2018 nariadeného vo veci sp. zn. 17Csp/107/2017, vyhláseným v prítomnosti obidvoch strán sporu (z tohto dôvodu sa písomne nevyhotovuje predmetné uznesenie, ktoré zároveň nie je uznesením podľa § 235 ods. 2 C.s.p.), súd spojil konania vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 17Csp/107/2017 a sp. zn. 17Csp/134/2017 na spoločné konanie, ktoré sa ďalej vedie pod sp. zn. 17Csp/107/2017.

3. Veriteľ svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že veriteľ na základe úverovej zmluvy zo dňa 10.08.2015 poskytol dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 10.000,- eur, ktoré sa dlžník zaviazal vrátiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných anuitných splátok. Vzhľadom na omeškanie dlžníka s platením splátok úveru veriteľ na základe výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 28.07.2017, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia úveru listom zo dňa 25.05.2017, oznámil dlžníkovi predčasné zosplatnenie úveru, ktoré nastalo ku dňu 28.07.2017 a zároveň vyzval dlžníka na okamžitú úhradu dlžnej sumy. Dlžník do zosplatnenia úveru uhradil na jeho istinu podľa prehľadu splácania na č.l. 28 sumu 1.274,89 eur (z celkovej sumy úhrad vo výške 2.889,39 eur), pričom po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby, a ani potom počas konania už žiadne ďalšie úhrady neuskutočnil. Veriteľ si preto v tomto konaní uplatnil úverovú pohľadávku pozostávajúcu z čiastkových nárokov tak ako to vyplýva z odseku 2 odôvodnenia rozsudku.

4. Žaloby s prílohami a procesné poučenia podľa C.s.p., spolu s výzvou, aby sa k žalobe s prílohami vyjadrili žalovaní v lehote 10 dní, súd doručil žalovaným v obidvoch veciach do vlastných rúk. Pri žalobe o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podal veriteľ dňa 10.11.2017 písomné vyjadrenie, v ktorom nesúhlasil so žalobou a s tým, že podľa dlžníka absentujú v zmluve vyššie uvedené náležitosti a zároveň uviedol skutkové i právne dôvody na preukázanie ich splnenia v súlade so zákonom a judikatúrou (súd sa bližšie zaoberá s týmito dôvodmi nižšie). Pri žalobe o zaplatenie úverovej pohľadávky vyjadrenie k tejto žalobe nebolo podané.

5. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 08.02.2019, ktoré súd vykonal v neprítomnosti strán sporu v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p., nakoľko sa riadne a včas predvolané strany sporu nedostavili bez akéhokoľvek ospravedlnenia a ani nepožiadali o odročenie pojednávania. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom spisu (zo spisu sp. zn. 17Csp/107/2017 najmä žaloba čl. 1-7 - zmluva o spotrebiteľskom úvere a oznámenie o zosplatnení úveru čl. 4-6 + interaktívna kalkulačka na výpočet RPMN čl. 7, vyjadrenie žalovaného s prílohami - prehľad splácania, žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru s návrhom obsahu zmluvy čl. 20-21, interný report za rok 2015 - úverové zmluvy s poistením a bez poistenia čl. 22, ostatné prílohy vyjadrenia čl. 23-31, zo spisu sp. zn. 17Csp/134/2017 najmä žaloba čl. 1-42, úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 10.08.2015, všeobecné obchodné podmienky čl. 8-24, 31-42, opakované upozornenie čl. 26, výzva na predčasné splatenie úveru čl. 25, sadzobník poplatkov čl. 27, prehľad splácania, prepočet zmluvných úrokov a úrokov z omeškania čl. 28-30).

6. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav veci: veriteľ je spoločnosť, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Dlžník nekonal v predmetnej sporovej veci v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Veriteľ a dlžník dňa 10.08.2015 uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorou bol dlžníkovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 10.000,- eur s ročnou úrokovou sadzbou 9,90 %, pri RPMN 11,41 % a s počtom a výškou splátok: 108 x 140,48 eur. V súlade s bodom 2.8 Obchodných podmienok pre úvery občanom účinných od 15.12.2014 veriteľ listom zo dňa 28.07.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím vznikla dlžníkovi povinnosť jednorazovo uhradiť banke celú zostávajúcu časť pohľadávky z úveru. Dlžník do zosplatnenia úveru uhradil na jeho istinu podľa prehľadu splácania na č.l. 28 sumu 1.274,89 eur (z celkovej sumy úhrad vo výške 2.889,39 eur), pričom po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby, a ani potom počas konania už žiadne ďalšie úhrady neuskutočnil. Veriteľ si preto v tomto konaní uplatnil

úverovú pohľadávku pozostávajúcu z čiastkových nárokov tak ako to vyplýva z odseku 2 odôvodnenia rozsudku.

Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Predmetnú zmluvu o úvere dlžník uzavrel ako spotrebiteľ, preto na daný právny vzťah sa vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalej ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). V zmysle ust. § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) bolo potrebné preskúmať, či v listinách tvoriacich zmluvu, sú obsiahnuté všetky zákonom určené náležitosti, vrátane tých, ktorých absenciu dlžník v žalobe o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru výslovne namietal.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto ustanovení pod písm. a) až y).

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ust. 517 ods. 1 OZ /prvá veta/, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím na skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah, ktorý vznikol po 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v danom prípade veriteľ a dlžník uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Veriteľ sa domáhal svojich nárokov z titulu zmluvy, ktorou boli dlžníkovi poskytnuté peňažné prostriedky a tento sa zaviazal vrátiť ich v dohodnutých mesačných anuitných splátkach spolu s príslušným úrokom. Pretože veriteľ poskytoval spotrebiteľský

úver v rámci svojho podnikania a dlžník ho neprijímal na takéto účely, splňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a zmluva z 10.08.2015 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) cit. zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom.

9. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predložená zmluva bola uzatvorená platne, má písomnú formu a všetky jej náležitosti sú na listinách, ktoré tvoria súčasť zmluvy. Dlžník nárok veriteľa nijako po skutkovej (vecnej) stránke nespороval, po právnej stránke však namietal nesplnenie obsahových náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) a l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to v rámci ním podanej žaloby. Vyhodnotením vykonaného dokazovania, a to aj s ohľadom na splnenie náležitostí úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., keď z okolností daného prípadu nevyplýva, že by spotrebiteľovi neumožňovali dané podmienky zmluvy bez ťažkostí a s istotou identifikovať jednotlivé povinné obsahové náležitosti zmluvy v zmysle ust. § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, súd dospel k záveru, že žaloba v časti o zaplatenie 8.725,11 eur spolu s dlžným poplatkom za poistenie a prislúchajúcim riadnym úrokom a úrokom z omeškania vzniknutými do času predčasného zosplatnenia úveru a úrokom z omeškania z nich odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatnení úveru až do zaplatenia bola podaná dôvodne, keď suma 9.019,85 eur je súčtom nezaplateného zostatku istiny úveru a jeho vyčísleného príslušenstva vzniknutého do dňa predčasného zosplatnenia úveru (t.j. príslušenstva v zmysle bodu 2 odôvodnenia tohto rozsudku vrátane dlžného poplatku za poistenie, avšak okrem úrokov vo výške 9,90 % ročne z nezaplatenej istiny 8.725,11 eur od 29.07.2017 do zaplatenia). Prípustnosť žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vyplýva priamo z ust. § 137 písm. d) CSP v spojení s § 11 ods. 4 a § 25g zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení, podľa ktorého aj skorší právny vzťah vzniknutý pred dňom nadobudnutia účinnosti predmetnej novely zákona sa spravuje ustanoveniami zákona v znení tejto novely (avšak okrem vzniku takého vzťahu a nárokov z neho). Súd preto námietke veriteľa o nepreukázaní naliehavého právneho záujmu dlžníka na podaní určovacej žaloby neprisvedčil a túto žalobu vecne prejednal aj s prihliadnutím na to, že určovacia žaloba bola skôr podaná ako žaloba o plnenie, pričom v spojenom konaní bolo možné rozhodnúť zároveň o navrhovaných petitoch oboch žalôb.

10. Po vykonaní dokazovania nebolo preukázané, že by veriteľ mal pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov zahrnúť do celkových nákladov spojených s úverom (údaj: celková čiastka k zaplateniu - 15.171,84 eur) aj poistné na poistenie schopnosti splácať úver, ktoré mal dlžník platiť vo výške 3,44 eur mesačne popri dohodnutej mesačnej splátke 140,48 eur (t.j. spolu suma 143,92 eur ako to vyplýva z prehľadu splátok a úhrad na č.l. 28, pri ktorej by celkové náklady predstavovali 15.543,36 eur). Dlžník len všeobecnými tvrdeniami k tejto náležitosti zmluvy dostatočne nepreukázal, že by tento postup veriteľa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov nebol správny, pretože z ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> vyplýva, že len v prípade, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby (poistenie), aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, treba do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.) zahrnúť aj poistné. To, že by dlžník na poistenie schopnosti splácať úver pristúpiť musel, ako aj že bez takéhoto dojednaní by k uzavretiu úverovej zmluvy za uvedených podmienok nedošlo, dlžník vyvodzoval len zo všeobecnej konštatácie, že z formulácie prihlášky k poisteniu v zmluve nie je zrejmé, či poistenie je alebo nie je podmienkou poskytnutia úveru a že dlžník síce mal možnosť neuzatvoriť poistenie tým, že vyhlási, že nespĺňa podmienky, ale nie je zrejmé, či by mu bez poistenia bol zo strany veriteľa poskytnutý úver za takých podmienok ako k tomu došlo. Tieto všeobecné tvrdenia však veriteľ vo svojom vyjadrení zo dňa 10.11.2017 účinne vyvrátil tým, že predložil vzor úverovej zmluvy použitej pri uzatváraní predmetnej zmluvy (č.l. 20-21), z ktorého vyplýva, že určité body vzorovej zmluvy (posledné dva body pri odseku 2.8) zmluva obsahovala len v prípade, ak išlo o úver s poistením. Keďže veriteľ mal pripravený vzor zmluvy pre obe alternatívy, t.j. aj pre úvery s poistením a aj pre úvery bez poistenia, je objektívne zrejmé, že uzavretie poistenia nebolo podmienkou poskytnutia úveru, pričom dlžník tu žiadne prípadné odlišné správanie veriteľa, resp. osoby konajúcej v jeho mene pri uzatváraní zmluvy netvrdil a na účinné vyvrátenie jeho skutkových tvrdení zo strany veriteľa už žiadnym spôsobom nereagoval. So zreteľom na obsah vzorovej úverovej zmluvy niet pochyb, a ani dlžník počas konania nepreukázal opak, že štruktúra samotnej zmluvy vo svojom formulárovom vyhotovení v časti článku 2.8 vytvárala priestor pre prípadné odmietnutie poistenia spotrebiteľom a tým uzavretie zmluvy bez ustanovení o poistení ako súčasť právneho vzťahu, pričom v prípade odmietnutia poistenia neobsahuje pre tento prípad

prípravená alternatíva formulárovej zmluvy žiadne rozdiely v podmienkach uzavretia zmluvy, z čoho sa preto nedá objektívne vyvodíť záver o prípadnej existencii rozdielu v podmienkach poskytovania úveru veriteľom pri uvedených dvoch variantoch zmluvy o spotrebiteľskom úvere (dlžník pritom ani netvrdil žiadne konkrétne odlišné správanie veriteľa, resp. osoby konajúcej v jeho mene pri uzavieraní zmluvy). Uvedené potvrdzuje aj v konaní predložený interný report veriteľa za rok 2015 (č.l. 22), z ktorého vyplýva, že v roku 2015 bolo veriteľom uzavretých 14.402 úverových zmlúv, z čoho bolo uzavretých len 8.869 zmlúv (61,58 %) s poistením.

11. Pokiaľ ide o tvrdenie dlžníka o absencii náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, t.j. nedostatku úverovej zmluvy, ktorý mal spočívať v neuvedení sumy, počtu a termínov splátok, úrokov a iných poplatkov, táto otázka bola predmetom posudzovania Najvyšším súdom SR, ktorý vo svojej judikatúre (porovnaj napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 146/2017 <<http://merit.slv.cz/3Cdo146/2017>>) už riešil otázku, či zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroky a poplatkov v prípade, ak nemajú byť splatné jednorazovo. Vychádzal z toho, že v záujme ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať dostatočné množstvo informácií o podmienkach poskytovaného úveru, o nákladoch a záväzkoch, ktoré zo zmluvy vyplývajú. Musí preto obsahovať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky, ktoré upravujú jeho čerpanie. Zmluva tak musí obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov - t.j. musí obsahovať zrozumiteľnú informáciu v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je spotrebiteľ (dlžník) povinný splácať istinu, úroky a iné poplatky. Neznamená to však, že veriteľ je povinný uvádzať v zmluve presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, t.j. rozpis jednotlivých splátok po častiach (osobitne ohľadom istiny, úroku a poplatkov), t.j. ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno chápať ako povinnosť veriteľa uvádzať v zmluve presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok (aká časť konkrétnej splátky sa použije na splátku istiny, aká na splatenie bežného úroku a poplatkov). V prejednávanom prípade bola zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zrejماً výška ako aj mena poskytnutého spotrebiteľského úveru (10.000 eur), počet mesačných splátok 108, každá vo výške 140,48 eur, splatných vždy k 25-temu dňu v mesiaci, pričom termín prvej splátky bol dohodnutý na 25.08.2005, zmluva obsahovala aj údaj o celkovom súčte mesačných splátok, a to v sume 15.471,84 eur. V prípade predmetného úveru bola zo zmluvy zrejماً aj ročná úroková sadzba 9,9 %. Pokiaľ teda zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala štruktúrovaný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, nemalo to za následok absenciu zákonom vyžadovanej osobitnej náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., a teda ani následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 1 b) zákona č. 129/2010 Z.z. (porovnaj napr. rozsudok KS BA sp. zn. 9Co/164/2017 zo dňa 13.9.2018).

12. Predmetný úver, ktorý z uvedených dôvodov nie je bezúročný a bezpoplatkový, bol pre omeškanie s platením mesačných splátok v súlade s úverovou zmluvou (bod 2.8 Obchodných podmienok pre úvery občanom účinných od 15.12.2014) a zákonnou úpravou (§ 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka) predčasne zosplatnený s účinnosťou ku dňu 28.07.2017, čím vznikla dlžníkovi povinnosť jednorazovo uhradiť banke celú zostávajúcu časť pohľadávky z úveru (nesporná skutočnosť). Dlžník do zosplatnenia úveru uhradil na jeho istinu podľa prehľadu splácania na č.l. 28 sumu 1.274,89 eur (z celkovej sumy úhrad vo výške 2.889,39 eur), pričom po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby, a ani potom počas konania už žiadne ďalšie úhrady neuskutočnil. Na základe uvedeného súd žalobe v časti sumy 9.019,85 eur s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania (viď špecifikáciu nárokov v odseku 2 a 9 odôvodnenia) tak ako je uvedené vo výroku II ako dôvodnej vyhovel. Súd tak dlžníka zaviazal aj k zaplateniu úrokov z omeškania z nezaplatennej istiny úveru a z nezaplateného riadneho úroku vzniknutého do predčasného zosplatnenia úveru, a to vo výške 5 % ročne v zmysle citovaných ustanovení odo dňa 29.07.2017, t.j. odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatnení úveru, keďže sa dlžník s plnením týchto svojich záväzkov dostal do omeškania (všetko spolu výrok II)

13. Pokiaľ ide o uplatnený riadny úrok vo výške 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 8.725,11 eur od 29.07.2017, súd tento nárok veriteľovi nepriznal, nakoľko podľa názoru súdu z ust. § 502 a § 503 Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Veriteľovi teda patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, a to aj v prípade jeho predčasného zosplatnenia, pričom následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998). Takýto záver je logický, pretože v opačnom prípade

by na ľarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaľaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14). V podstate ide o to, že pri zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru a má právo získať okamžite celú sumu požičaných peňazí, a teda na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na riadne úroky za požičanie peňažných prostriedkov aj po zosplatnení úveru. V opačnom prípade by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby ku zmene záväzku nedošlo, pričom spotrebiteľovi by už neboli garantované práva, ktoré mu v súvislosti s dohodnutým splácaním úveru vyplývali zo zmluvy pred vyvolanou zmenou. Ba čo viac veriteľ by mohol úroky inkasovať aj v oveľa väčšom rozsahu a v kratšej dobe, než na základe pôvodného splátkového kalendára, nakoľko by už nebol ohraničený postupnosťou splácania úrokov z istiny a ani dohodnutým celkovým rozsahom úrokov z úveru a dlžník by musel platiť úroky vo výške 9,90 % z celej dlžnej istiny bez akéhokoľvek časového a objemového limitu až do úplného zaplatenia tejto istiny (veriteľ totiž žiadané úroky nelimitoval ani pôvodne dohodnutou celkovou sumou úrokov vypočítanou podľa pôvodného splátkového kalendára, na ktoré úroky by mal veriteľ nárok pri riadnom splácaní úveru počas doby trvania zmluvného vzťahu). Na uvedenom pritom nič nemení ani prípadná dohoda zmluvných strán v danom smere, resp. úprava v zmluve alebo v jej súčastiach, nakoľko táto je pre obchádzanie zákona podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Súd preto tento nárok veriteľovi nepriznal.

14. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu o zaplatenie úverovej pohľadávky vo zvyšnej časti (v časti prevyšujúcej nárok priznaný vo výroku II) zamietol (výrok III). Na základe vyššie uvedených dôvodov súd zároveň zamietol aj žalobu dlžníka o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 10.08.2015.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1, 2 C.s.p., pričom dospel k záveru, že veriteľ má právo na náhradu trov konania proti dlžníkovi v rozsahu 100 %, keďže veriteľ bol v tejto sporovej veci úspešný na 100 % v časti istiny rozhodujúcej pre určenie celkového úspechu strany v spore, ako aj v časti určovacieho výroku. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).